

Jak se stal Rajchl udavačem a zrádcem národa – anebo taky ne

 litterate.cz/jak-se-stal-rajchl-udavacem-a-zradcem-naroda-anebo-taky-ne

Klára Samková

25 května, 2023

Tepe to Facebookem, Telegramem, Signalem, TikTokem, Instagramem, You tubem, WhattsAppem, Slackem, čekám, kdy to pronikne na <https://www.wechat.com/>, a to nejlépe v čínštině, protože na čínštině tahle appka ujíždí.

Vědí to všichni, všichni, všichni, tsunami se valí světovými oceány, JUDr. Jindřich Rajchl je zločinec, vlastizrádce a udavač. Tak jdeme na to:

Jak jest všeobecně známo, Rajchl je dezolátský vůdce, kterému nic svatého není svaté a který svolal demonstraci na Václavák za účelem odporu proti Straně a Vládě, která se rozhodla, že z české Kotlinky vyrobí americko-německý protektorát i kdyby čert na praseti (samozřejmě na praseti od Vidláka půjčeném) měl dotyčný čert jezdit. A měsíc anebo ještě déle před tím, než ten zlovolný zločinný Rajchl tu demošku svolal, říkal nejenom to klasické „to neděláš dobře, Jaromíre, s těma sirkama“, ale taky nechodte s žádnějma jinejma než českejma praporama a chraň vás ruka Páně zavdat příčinu k tomu, aby někdo mohl poprávu říci, že jsme proruští švábi, protože jak by se někde objevily nějaké proruské či dokonce ruské symboly, tak to máme na stole a já pak budu se snažit nám to odpárat nejen v noci, ale i ve dne, Penelopé hadra. My žádní proruští švábi nejsme, slavné Rusko nám je u pozadí a prostě nechci, nechci, nechci, aby ty výkřiky do tmy, že kdo je proti vládě tak je pro Rusko, měly sebemenší opodstatnění.

Nu a nastal den demonstrace „D“, kde se objevila osoba rovněž „D“, tentokrát ovšem „d“ jako debil. Na rukávu nášivky ruské vlajky, nemýlím-li se, a rovněž tak znak žoldnéřské profesionální armády Wagnerovců.

Demoška byla, pokud se pamatuji správně, v sobotu, Rajchl na tohohle týpka přišel ve středu, když se díval na záznamy toho srocení. No a teď babo rad'... Co s tím? Je to princ Jasoň nebo obr Koloděj? Anebo muž v hnědé bundě nesmí projít? A tedy – je to debil anebo provokatér? Když jej neudá, přišijou mu, že demoška byla ruskošvábí a on je švábovůdce? Bohužel totožnost pana „D“ a tím i jeho bydliště nebylo známo, takže nebylo možno se jej na účel jeho počínání dojit zeptat. To by zajisté bývalo bylo nejvhodnější, neb dle odpovědi á či bé bylo by to na přes ústa anyway a mohlo být vymalováno. Rajchl se obrátil na „hlas lidu – hlas boží“ a zeptal se, što dělat'. Což samozřejmě dělat neměl, neb zvolání „Ne toho, ale Barabáše“ má v naší civilizaci zhruba dvoutisíciletou tradici a vzneseným dotazem opět nabylo na intenzitě. No jasně, že to je provokatér, po něm, vo.e! A tak Rajchl podal trestní oznámení orkánům činným v trestním řízení, že teda je tady podezřelej týpek. Možnosti byly, jak již uvedeno, dvě (a tyto dvě možnosti zůstávají i nadále otevřeny, o čemž bude pojednáno dále).

Řekněme, že to byl provokatér. Za takové situace byly možnosti opět dvě: buď se Rajchlovo udání zamete pod koberec a dotyčný stěžovatel dostane maximálně od orgánů odpověď, že prověřili, leč neshledali, anebo bude dotyčný exemplárně potrestán a hodí se to na Rajchla, vlastizrádce jednoho. Nějaký trestní rejstřík samozřejmě není pro agenta nic závadného neb ten má již vázací akt podepsán jinde a rozsudek vyneseny s patřičným humbukem by byl pouze dokladem o jeho dobře vykonané práci, což tak je to spravne a tak to ma být, sudruzi.

Druhá možnost je, že to nebyl provokatér, ale občan „d“. Nyní se ukazuje jako pravděpodobnější tato druhá možnost, neboť dotyčný „d“ dosdal další dobrou domů již v sobotu na demošce, kdy jej OČvTŘ zhaftly zcela samostatně, bez Rajchlova udání, kterého zcela nestrategicky vůbec nevyčkaly. Částečnou omluvou PČR v této věci bylo, že nemohla tušit, naolejuje-li se Julie či nenaolejuje-li se Julie, tedy prohlédne-li Rajchl záznamy či neprohlédne-li Rajchl

záznamy. Stejně tak Rajchl nevěděl, že dotyčný byl již iniciativně zatčen, ba dokonce že ve středu, kdy se Rajchl naolejoval....éééé... zhlédl záznamy, byl možná dokonce už i obviněn. To nelze než nazvat fatální vzájemnou neinformovaností osob, stojících sic na odlišné straně barikády, leč v situaci, kdy ve skutečnosti obě strany měly občana „d“ tak právě docela dost.

No a here we are. Rajchl je udavač, protože udal již udaného, policií zadrženého občana „d“, který, ať se to vezme z jakékoliv strany, – ať už jako agent provokatér anebo jako debil prostý – prostě poškodil nejen Rajchla, na to... bílý Tesák, ale vlastně každého demonstranta, který se v době demošky na václavském Václaváku vyskytoval, neb každému jednomu mohlo být přišito „ejhle, to jsou oni, dezoláti švábi proruští“.

Což ovšem lid, který nyní pléduje za Rajchlovo ukřižování, jaxi nevnímá. A ječí.

Pravdou je, že Rajchl Jindřich, JUDr. se zachoval jak pudr, jsavšoucí zcela zdeformován svým právnickým vzděláním, neb koho toto postihne, pro toho to je, děti, doživotní prokletí. Vždyť takový právník, advokát navíc, dennodenně dožaduje se vydání rozsudku „jménem republiky“ a vůbec má pod kůží zažito, že jedná, jak praví etický kodex všemi milované České advokátní komory, „s důstojenstvím advokáta.“ A je tak zvaně „součinný“. Howgh, tečka, jinak kárný řízení.

Rajchl samozřejmě žádné podání orgánům činným v trestním řízení činiti neměl a když by bývalo přišlo na to, že by se mu snažili toho d-wagnerovce přišít na triko, měl ze sebe hbitě udělat totáč tuháč debila s tím, že si nevšímá a že, soudruzi, zásadně nesouhlasí a protestuje. Neb to je úkol advokáta i politického vůdce, vzít na sebe debilitu debilů. Na okraj nutno podotknouti, že když už tady byla tak nepřímo zmíněna jedna sekvence jistého biblického příběhu, tak se jej můžeme přidržet i nadále a vzpomenout, že i sám velký Ježíš Kristus přes půl Nového zákona hořekuje, jak jsou jeho učedníci blbí

a jak to má von sám těžký, když ani ti jeho nejbližší vůbec negomou, vo co mu vlastně gou. Hořekoval Nazaretský, jak by neměl hořekovat Rajchl...

Nicméně, jako na závěr každého příběhu, i zde bychom měli dojít nějakého poučení z krizového vývoje. Měla bych k tomuto takový jeden drobný návrh, k jehož prezentaci musím vzpomenout své drahé maminky, které je právě teď osmaosmdesát a je to ubohá zcela alzheimerická stařenka, nad kterou se mi svírá srdce žalem. Nicméně kdysi to byla dáma vystudovavší dvě vysoké školy, vedle které jsem já byla „sedávej panenka v koutě, budeš-li hodná, najdou tě.“ Moje máti u svých četných eskapád navíc vypadala vždy jako dáma, tentokrát se skutečným velkým „D“, což je pro mne naprosto nepochopitelné, neb její životní příběhy jsou takového rázu, že já jí nesahám ani po kotníky. Nu a tato dobrá žena mne do života vybavila řadou životních mouder, z nichž jedno si zde dovolím doporučit p.t. J.R., a to navzdory tomu, že je muž a nikoliv dáma. Máma totiž říkávala: „Dáma nešlape do exkrementů, nedotýká se drátů na zem spadlých a nespolupracuje s režimem, a to jakýmkoliv.“ Myslím, že je nás víc, co jsme si léta naivně mysleli, že tahle země je naše, tahle vláda je naše a tohle jsou taky naše orgány činné v trestním řízení, které jsou důstojné a spravedlivé. Věřte, že řada advokátů (nejen) z toho má doposud docela slušnej tik, včetně mě. A Rajchl jej má evidentně rovněž a musí se to léčit. Takže nastavené zrcadlo je jasné. S režimem se nespolupracuje. Nikdy, nikde, za žádných okolností. Ať si kdo chce pochyťá debily jak chce a pokusí se je přišít na triko kdy chce komu chce. Bránit se je nutno vždy pouze režimu. A, bohužel, že se někdo chová jako totální pitomec a tomu režimu nabíhá na vidle, sorryjako, ale v takovém případě každéj za svý a na svým. A po ústech dostane až na společné cele, když se dozorce nebude dívat a dveře bude hlídat kámoš.

Takže pro příště je to jasný: kdo přijde na demo s nějakou demonášivku a debi-praporem, udávat se nebude. Jak se to vyřídí jinak, je pravděpodobně zjevné a připomínám, že proti antidemokratickým

silám má právo zakročiti každý, což, předpokládám, nejen v zastoupení Rajchla každý rovněž učiní příslušným způsobem. Konec konců – nedávno měla nejen moje maminka ty narožky, ale taky bylo výročí pražské defenestrace. No a to už je definitivně všechno, dobrou noc, krásné sny a případně ať žijí naše veselá jitra.

P.S. Uveřejněno se souhlasem a na základě informací, poskytnutých pisatelce J. Rajchlem.